

Csak gyorsan

A megoldásközpontú brief coaching egyik sajátossága, hogy általában rövidebb a folyamat, mivel olyan eszközöket használunk, amelyekkel az ügyfél figyelmét a probléma, a diagnózis helyett eleve a már működő dolgok, a megoldások, kis előremutató lépések felé irányítjuk.

Ezt az ügyfelet a főnöke „küldte”: ő addig egy összeforrott csapatot vezetett a saját szakterületén, nagyon energikusan és eredményesen. Most viszont nehéz helyzet állt elő a cégnél, őt a válságra adott válaszok forgatókönyvének összeállítására és megvalósításával fölállított akciócsapat élére helyezték, előző főnökei fölé – olyan területek összefogására, amelyek tevékenységében nem volt otthon. Mindez villámgyorsan történt, és nem teljesen a saját választásából. „Építsd fel őt!”- így hangzott a megbízás.

Laza, kötetlen ismerkedő beszélgetésre készültem, ennek megfelelően a Flamenco Szálló társalgójában talákoztunk egy teára, hogy megbeszéljük, mikor, hol, hogyan kezdjük a munkát – gondoltam én. Besietett az ajtón, udvariasan köszönt, és ezt mondta:

- Hétfőn több napos programindító workshop kezdődik, hogy kitaláljuk a koncepciót. Én vezetem. Fogalmam sincs, mit csináljak. Mindenki ellenem van. Nagyon rossz a helyzet.

Láthatólag tehetséges, határozott, energikus ember – a teljes tanácsstalanságban.

Teát nem is rendeltünk. Itt aztán tényleg nincs idő elemezni a problémákat.

Belevágtunk a közepébe. Mi kell ahhoz, hogy elégedetten zárja a workshopot? Miből látja majd, hogy sikerült mindezt elérnie? Ki segít majd és hogyan nyeri meg a támogatását? Mi kellett ahhoz, hogy ura legyen a helyzetnek? Mikor volt utoljára olyan eset, amikor sikerült megnyerni másokat vészhelyzetben? Hogyan csinálta? Mit értékelték magában? És így tovább, két és fél órán át. Ahogyan fogalmazta meg, mit akar a három napban és hogyan fogja megcsinálni – jött vissza a kedve. Felálltunk, kihúzta magát és - hazamentünk.

Megbeszéltük, hogy két hét múlva találkozunk, és kezdetét veszi a coaching.

Közben én elutaztam egy hétre, ő is elutazott egy másik hétre. Összefutottam a főnökével, aki ennyit mondott: „Látom, dolgoztatok. Az első nap fényes volt. A második, harmadik nem.”

Kicsit szárnyaszegetten baktattam az „első” ülésre. Most akkor kezdjük előlről, vagy már megvolt az első ülés? Úgy döntöttem, bízom az ügyfélben, bízom a folyamatban és megkérdeztem:

- Mi lett jobb?

És akkor ő elmondta, hogy a workshopon megkapta saját szakmai kérdéseire a válaszokat. Azóta megtalálta a kulcsszövegszerűségét a csapatban, egy másikat az anyacégnél. Tudja, kinek milyen szerepet szán. Amit a két és fél óra alatt mentálisan kidolgozott – mindent megcsinált.

- Heteken belül megvan az akciótervünk, és jövő tavaszig megcsináljuk. Rendben lesz. A múltkor azon a ponton voltam: felmondok, ha nem történik valami.

- Miben segíthetek? – kérdeztem kicsit tanácsstalanul.

- Most voltaképp ebben kérem a segítségét: találjuk meg, hogyan tudom beilleszteni ezt a projektet az életembe. Mi az a hosszabb távú cél, ami felé segít ez a munka engem? Látnom kell, hogyan tovább, mert csak úgy érzem jól magam nap, mint nap. Élvezni szeretném, ami csinállok.

Hát akkor - innen folytattuk...

Tegyi Enikő

77 tanulságos történet vezetőkről, coachokról és tanácsadókról
Manager Könyvkiadó, 2010